

fyr seg sjølv, nemnd »bispestuen«. *Stalden* vil her i Nord-
hordland segja floren. *Borstova* lyt faa si sog aaleina.

Kristian IV. sitt paabod vart uppatteke i Kristian V. si
Norsk Lov av 1687 og stod ved lag til »Lov om geistlige em-
bedsgaarde« av 1897 krov utløyst soknene si aabotplikt.

»Bispestuen« hev i katolsk tid vore gjesterom aat
bispen, naar han med stort fylgje var paa visitasferd. Sokne-
presten held bispen og fylgjet hans med øl og mat, og nista
dei ut paa ferdi til naamaste kyrkjestaden der næste visitas
skulde vera¹).

Haus prestebustad i millomalderen maa, som nemnt,
søkjast paa kyrkjesida av Mjedlastraumen. Med det ka-
tolske tidarhaldet — at presten hadde ærend til kyrkja,
gjerne fleire gongen um dagen, laut presten bu *attmed* kyr-
kja, so han med sømd og høgtid kunde *ganga* til kyrkja
naar klokkone kalla til messe og tidarhald. Brui vver Mjed-
lastraumen, slik ho no er, kan vel vera 150—170 aar; tid-
legare hev vel baaten vore sambandet millom Haus (hovud-
garden) og burt til kyrkja og upp til Mjedla. Det vert di-
fyre rettaste aa stadfesta prestebustaden i millomalderen til
Hausboen.

So hev daa, helst i ei nedgangstid daa den aarlege av-
gift av garden *Haus* ikkje vart lagd eller kunde leggjast til
prestebordet, denne avgifti vorte innløyst med pant i garden,
og pantegjevaren hev samstundes laant pengar av kyrkja
mot pant, med løysingsrett, etter tidi si vanlege vis. Løy-
singsretten hev vorte ugild for skuld vant paa løysingsmid-
lar grunna aukande fatigdom hjaa dei som hadde løysings-

